

İdare Ve İdarecilik

– Ahmet AYAZ · 07 Ekim 2016

Ahmet AYAZ

Gaziantep Güneş Gazetesi 07.10.2016

.....

Ben bir çiftçi çocuğuyum. Fakat devletin bir çok kademelerinde işçilikten memurluğa, memurluktan idareciliğe kadar görev yaptım. Çalışan personel üzerinde de yeterli bilgim, var denecek kadar tecrübeliyim. Fakat hiç bir kimseye idarecilik öğretmek gibi de bir niyetimin olmadığını, bilinmesini isterim. Gaziantep İl Sosyal Hizmetler Müdürlüğünde Şef kadrosunda İl Müdür yardımcısı konumunda yaklaşık olarak 11 yıl görev yaptım. Memur yetersizliği nedeni ile, hizmetli kadrosunda çalışan, iki kişiyi, il onayı ile genel idare hizmetlerine aldım. Bunlara genel idare işlerinde görev verdim. O zaman İl Müdürümüz Mehmet Tunç bana defalarca teşekkür etti ve sordu.” Ahmet Bey; Bu kadar personelin içinde sen bu çocukları nasıl tesbit ettin” diye. Ben “Müdürüm ben bu dalda yetiştim. Ben insanların tutum ve davranışlarını uzaktan da olsa, yeteneklerini izlerim. Görmemiş gibi davranırım ama görürüm” dedim. Bana çok yetenekli ve mükemmel olduğumu söyledi. Ama, o ne derse desin, ben kendimi bilirim. Şimdiye kadar hiç bir kimsenin yergisine veya övgüsüne inanarak hareket etmedim. Her insanın bir bilgi alanı olur. Şunu bütün samimiyetim ile söylüyorum. Bana çalıştığım kurumlarda bir müdürlük görevi verseler, çok kolay ve olumlu bir şekilde yönetirim. Ama bir marketi idare et deseler, belki de bir ayda batırırım. Bir insan iyi bir öğretmen olur ama, iyi bir okul müdürü olamaz. Bir insan iyi bir doktor olur ama, iyi bir baş hekim olamaz. İdarecilik başlı başına bir yetenek ister.

Ben Milli Eğitimin bir kuruluşunda da görev yaptım. Bir gün bir memurun müdür görev yerini terk edip eve gittiğini görmüş. Görünce, bir karalama yazı yazıp, odacısına vermiş. Odacısına şu yazıyı falanca memur yazsın bana acele getir demiş. Odacı ağabeyimiz rahmetli oldu. Allah rahmet eylesin. Bu durumu bir telaş içerisinde bana söyleyince, yazıyı ben yazdım. Yazıyı müdürümüz aldıktan sonra, beni yanına çağırdı. Bu yazıyı sen mi yazdın dediğinde, ben duraksadım. Bu yazı kütüphanedeki daktilonun yazısı, gidebilirsin dedi. Başka bir zaman bir toplantıda sizler biri birinizi severseniz, bana arkamdan küfür etseniz, ben sizi yine severim dedi. Daha sonra da, benim o memurun açığını kapatmaya çalıştığımı gündeme getirip, memnuniyetini söyledi.

Sözünü ettiğim müdürümüzün eğitsel bir yönü vardı. Zaten öğretmen kökenli idi. Ama, o tutum ve davranışı, her öğretmende görmek de mümkün değil. Bu eğitsel yön gördüğüm kadarı ile Gaziantep Üniversitesinin Çok değerli Güvenlik Müdürü Hamza POLAT Beyde var. Benim tahminime göre 60 kişinin üzerinde, Gaziantep Üniversitesinde güvenlik görevlisi, görev yapıyor. Bunların içinde olumsuz kişiler de olabilir. Bunları idare etmek, üniversitede düzeni sağlamak, çok da kolay bir iş değil. Hamza POLAT'ın bu güvenlik görevlilerine bir ağabey, bir kardeş, bir dost gibi davranışlarına ben birkaç yerde şahit oldum. Bütün samimiyetimle söylüyorum. Hamza Polat beyin bir eğitimci özelliğini görüyorum. Güvenlik görevlilerinden bazılarına “Dışarıdan gelen insana karşı , ses tonunuz, bakışlarınız,

davranışlarınız, hal ve hareketleriniz çok önem taşır” deyip, daha bir çok nasihat türünden davranışlarına ben yakından şahit oldum. Daha önemlisi de, kendi arkadaşlarına verdikleri değer olmalıdır.Bunu da ben söylüyorum. Ben Hamza Polat ve bunun gibi idarecileri canı gönülden kutluyorum. Allah kendilerini dara düşürmesin, inşallah bir yanlışa düşmezler diye de, dualarımı esirgemiyorum.

İnşallah bir gün Rektör Hocamız Prof. Dr. Ali Gür Beye de, bir nezaket ziyaretinde bulunurum. Ben zaten üniversitemizin yabancısı değilim. Bir çok hocalarımız ile, idarecilerimiz ile merhabamız vardır. İnşallah her şey güzeldir. Biz de bu güzellikleri yazmaya devam ederiz diye düşünüyorum.

Bugünlük de bu kadar. Beni unutmayın, sohbet köşemde sizler ile, yine buluşalım. En güzel ve mutluluk dolu günler, hep ve hepimizin olsun diyorum. Hoşça ve dostça kalınız.